

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อต้านการขับรถขณะมีเมฆของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่ง" ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ แบบวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ภาคตัดขวาง (Cross-sectional study) โดยผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งที่สังกัดบริษัทรับจ้างขนส่งสินค้าที่เป็นสมาชิกสมาคมขนส่งแห่งประเทศไทย จำนวนทั้งหมด 38,000 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีคำนวณตามสูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนรวม 400 คน โดยต้องการความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5%

ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอนโดยเริ่มจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามพื้นที่ปฏิบัติงานของประชากรเป้าหมาย จากนั้นจึงสุ่มตามโควตา (Quota Sampling) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม ตามพื้นที่ปฏิบัติงานของประชากรเป้าหมาย ได้แก่

กลุ่มที่ 1 สุ่มตัวอย่างผู้ขับรถบรรทุกขนส่งสินค้าที่ทำงานที่รอขึ้นของที่ท่ารถขนส่งสินค้าพุทธมณฑลและรังสิต จำนวนทั้งสิ้น 200 คน

กลุ่มที่ 2 สุ่มตัวอย่างจากผู้ขับรถบรรทุกขนส่งสินค้านำรถมาซ่อมที่ศูนย์บริการรถบรรทุกยี่ห้อฮีโน่ขนาดใหญ่ ในเขตจังหวัดกรุงเทพ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ ศูนย์บริการของบริษัท ชัยรัชการ (กรุงเทพ) จำกัด และ บริษัท มิตรสยามมอเตอร์ส์ จำกัด จำนวนทั้งสิ้น 200 คน

การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling)

จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มดังกล่าวผู้วิจัยได้กำหนดโควตาจำนวนกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้
กลุ่มที่ 1 สุ่มตัวอย่างจากท่ารถขนส่งสินค้าที่พุทธมณฑล จำนวน 100 คน และ ท่ารถขนส่งสินค้ารังสิต จำนวน 100 คน

กลุ่มที่ 2 สุ่มตัวอย่างจากศูนย์บริการรถบรรทุกฮีโน่ บริษัท ชัยรัชการ (กรุงเทพ) จำกัด จำนวน 100 คน และ บริษัท มิตรสยามมอเตอร์ จำกัด จำนวน 100 คน

การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ในสถานที่เก็บข้อมูลทั้ง 4 แห่งข้างต้น ให้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในแต่ละพื้นที่

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

จากสมมติฐานของการวิจัยได้กำหนดตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1: ผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อต้านการขับรถขณะมึนเมาแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ภูมิลำเนาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่ง

ตัวแปรตาม คือ การเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อต้านการขับรถขณะมึนเมา

สมมติฐานที่ 2: ผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันมีความรู้เรื่องกฎหมายและโทษภัยของการขับรถขณะมึนเมาแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ภูมิลำเนาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่ง

ตัวแปรตาม คือ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและโทษภัยของการขับรถขณะมึนเมา

สมมติฐานที่ 3: ผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการขับรถขณะมึนเมาแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ภูมิลำเนาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่ง

ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการขับรถขณะมึนเมา

สมมติฐานที่ 4: ผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงการชำระหนี้เงินมาแตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ คือ ภูมิลำเนาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่ง

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการชำระหนี้เงินมา

สมมติฐานที่ 5: การเปิดรับข่าวสารการณรงค์ต่อการชำระหนี้เงินมาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องกฎหมายและโทษภัยของการชำระหนี้เงินมา

ตัวแปรอิสระ คือ การเปิดรับข่าวสารการณรงค์ต่อการชำระหนี้เงินมาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่ง

ตัวแปรตาม คือ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและโทษภัยของการชำระหนี้เงินมา

สมมติฐานที่ 6: การเปิดรับข่าวสารการณรงค์ต่อการชำระหนี้เงินมาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการชำระหนี้เงินมา

ตัวแปรอิสระ คือ การเปิดรับข่าวสารการณรงค์ต่อการชำระหนี้เงินมาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่ง

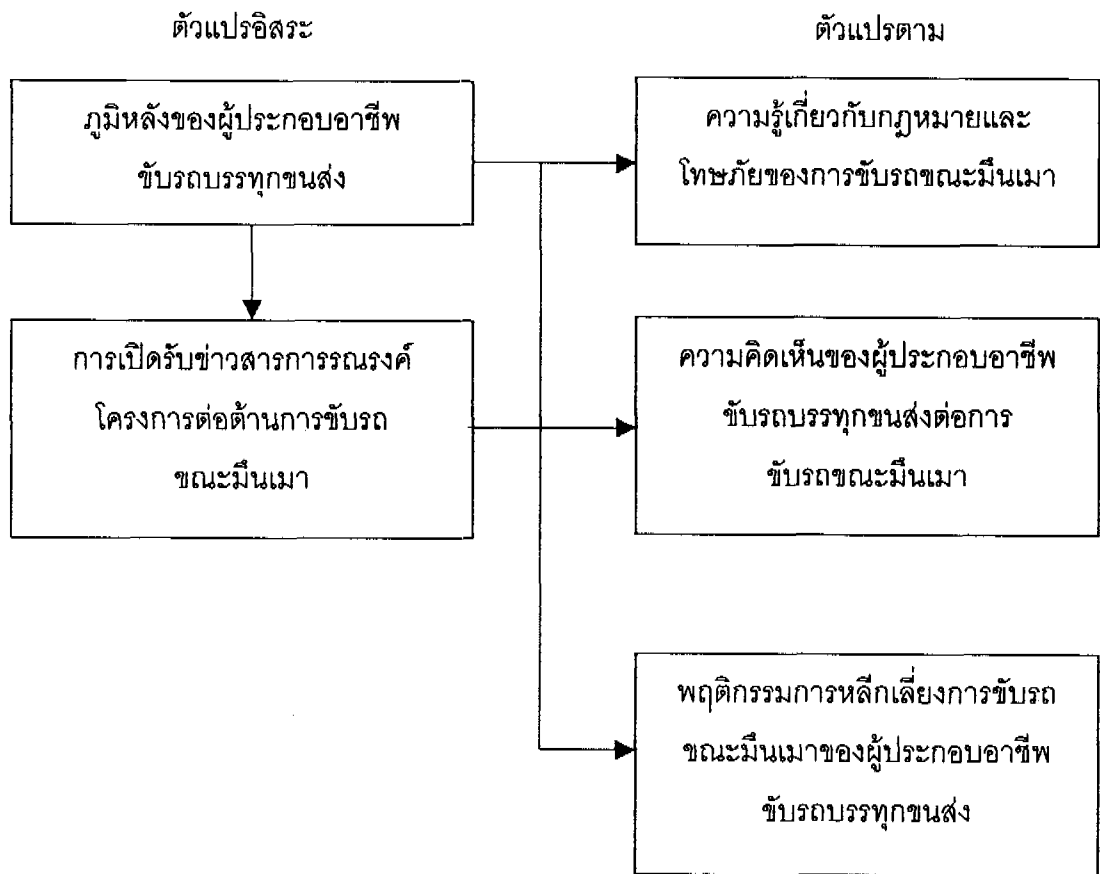
ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการชำระหนี้เงินมา

สมมติฐานที่ 7: การเปิดรับข่าวสารการณรงค์ต่อการชำระหนี้เงินมาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงการชำระหนี้เงินมา

ตัวแปรอิสระ คือ การเปิดรับข่าวสารการณรงค์ต่อการชำระหนี้เงินมาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่ง

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการชำระหนี้เงินมา

แผนภาพที่ 8
กรอบแนวคิดของตัวแปร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยคำถามในรูปแบบปลายปิดและปลายเปิด ซึ่งจะครอบคลุมและสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัย โดยเนื้อหาคำถามจะแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับภูมิหลังของประชากร

ส่วนที่ 2 คำถามวัดการเปิดรับข่าวสารการณรงค์ต่อต้านการขับรถขณะมีเมามาผ่านสื่อ

ต่างๆ

ส่วนที่ 3 คำถามวัดความรู้เรื่องกฎหมายและโทษภัยของการขับรถขณะมีเมามา

ส่วนที่ 4 คำถามวัดความคิดเห็นต่อการขับรถขณะมีเมามา

ส่วนที่ 5 คำถามวัดพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการขับรถขณะมีเมามา

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นคำถามปลายเปิดให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

การวัดค่าตัวแปรและเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ

ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดค่าตัวแปร และเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ ดังนี้

1. ภูมิหลังของประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อัตราเงินเดือน ช่วงเวลาที่ขับรถบรรทุกในการขนส่งสินค้าให้กับบริษัทต้นสังกัด และการให้รางวัลหรือการลงโทษในการขับรถขนส่งจากบริษัทต้นสังกัด

ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดค่าตัวแปร และเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบ ดังนี้

- 1.1 อายุ แบ่งเป็น
 - 1) 18-25 ปี
 - 2) 26-35 ปี
 - 3) 36-45 ปี
 - 4) 46-55 ปี
 - 5) 56 ปีขึ้นไป
- 1.2 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น
 - 1) ประถมศึกษาปีที่ 4-6
 - 2) มัธยมศึกษาปีที่ 1-3
 - 3) มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 / ปวช.
 - 4)ปริญญาตรี
 - 5) อื่นๆ (โปรดระบุ)
- 1.3 สถานภาพสมรส แบ่งเป็น
 - 1) โสด
 - 2) สมรส
 - 3) หม้าย
 - 4) แยกกันอยู่
 - 5) หย่าร้าง
- 1.4 อัตราเงินเดือน แบ่งเป็น
 - 1) น้อยกว่า 5,000 บาท

- 2) 5,001 – 6,000 บาท
- 3) 6,001 – 7,000 บาท
- 4) 7,001 – 8,000 บาท
- 5) 8,001 บาทขึ้นไป

1.5 ช่วงเวลาที่มักขับรถบรรทุกในการขนส่งสินค้าให้กับทางบริษัท

- 1) 04.01 น. – 07.00 น.
- 2) 07.01 น. – 10.00 น.
- 3) 10.01 น. – 13.00 น.
- 4) 13.01 น. – 16.00 น.
- 5) 16.01 น. – 19.00 น.
- 6) 19.01 น. – 22.00 น.
- 7) 22.01 น. – 01.00 น.
- 8) 01.01 น. – 04.00 น.

1.6 การให้รางวัลหรือการลงโทษในการขับรถขนส่งจากบริษัทต้นสังกัด

- 1) มี
- 2) ไม่มี

2. คำถามวัดการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับโครงการ “เมาไม่ขับ” ประกอบด้วย

2.1 กลุ่มเป้าหมายเคยเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อต้านการขับรถขณะมีเมามา

หรือไม่

- 1) เคย
- 2) ไม่เคย

การวัดค่าตัวแปร ให้ 1 คะแนน สำหรับผู้ที่ตอบเคย และ 0 คะแนน สำหรับผู้ที่ตอบ

ไม่เคยหรือผู้ไม่ตอบ

2.2 ความถี่ในการเปิดรับข่าวสารผ่านสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ ได้แก่

- 1) โทรทัศน์
- 2) วิทยุ
- 3) แผ่นพับ / คู่มือ
- 4) สติกเกอร์
- 5) ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่
- 6) ป้ายไฟสลับข้อความ

7) กิจกรรมรณรงค์

การวัดค่าตัวแปร ดูจากการให้ความสำคัญกับสื่อใด มาก ปานกลาง น้อย

มาก	ให้คะแนน 3 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 1 คะแนน
ไม่ตอบ	ให้คะแนน 0 คะแนน

ค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้จะนำมาแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.01 – 3.00 มีปริมาณในการเปิดรับสื่อมาก

ค่าเฉลี่ย 1.01 – 2.00 มีปริมาณในการเปิดรับสื่อปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 0.01 – 1.00 มีปริมาณในการเปิดรับสื่อน้อย

2.3 การจดจำเนื้อหาสาร เป็นคำถามปลายเปิดชุดโฆษณาผ่านสื่อที่พบเห็นทางอิเล็กทรอนิกส์ที่จำได้

การวัดค่าตัวแปร หากสามารถจดจำและยกตัวอย่างเนื้อหาสารจากโฆษณาได้

ยกตัวอย่างได้ อย่างน้อย 1 ชิ้นงานโฆษณาขึ้นไป ให้ 1 คะแนน

ไม่สามารถยกตัวอย่างได้ ให้ 0 คะแนน

3. คำถามวัดความรู้เรื่องลักษณะของการเมาแล้วขับ โทษภัยของการขับรถขณะมึนเมา และกฎหมายควบคุมผู้เมาแล้วขับ วัดจากการถามลักษณะ / อาการที่เกิดจากการเมาแล้วขับ ผลกระทบของการเมาแล้วขับ และ ความรู้ด้านกฎหมายห้ามขับรถขณะมึนเมา

3.1 วัดความรู้เรื่องอาการ / ลักษณะของผู้ที่ดื่มสุราแล้วขับรถ คำถามมี 9 ข้อ

ข้อความที่ถูก	ข้อความที่ผิด
1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทำให้ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลง	1. แม้จะดื่มสุราก่อนขับรถแต่ยังสามารถมองเห็นชัดแสดงว่ายังขับรถได้ตามปกติ
2. การดื่มสุราจนรู้สึกคึกคะนอง สนุกสนาน ก็ถือได้ว่าเมาสุราแล้ว	2. สถิติอุบัติเหตุจากการไม่คาดเข็มขัดนิรภัย มีมากกว่า อุบัติเหตุจากการเมาแล้วขับ
3. ผู้ที่เมาสุรา จะขับรถในอัตราเร็วไม่คงที่ หยุดรถไม่ถูกจังหวะ คาดคะเนผิด เป็นอันตราย	3. ในอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งแล้ว แม้จะรู้เมาสุราเพียงใด แต่ไม่สามารถหยุดพักได้เนื่องจากทำให้เสียเวลา อาจทำให้ส่งสินค้าไม่ทัน
4. เมื่อท่านขับรถปกติ แล้วมีรถคันอื่นขับส่ายไปส่ายมาเกาะกะถนน การเมาแล้วขับอาจเป็น	

ข้อความที่ถูก	ข้อความที่ผิด
สาเหตุหนึ่ง 5. เมมาแล้วขับทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน 6. มุขนิธิเมาไม่ขับคือมุขนิธิหลักในการรณรงค์ เรื่องไม่ให้คนเมมาแล้วออกมาขับรถ	

3.2 วัดความรู้เรื่องกฎหมายควบคุมผู้เมมาแล้วขับคำถามมีทั้งหมด 7 ข้อ

ข้อความที่ถูก	ข้อความที่ผิด
1. การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับรถ มีความผิดตามกฎหมาย	1. มาตรการลงโทษผู้เมมาแล้วขับคือการยึด ใบขับขี่เท่านั้น
2. ด้านตรวจนอกจากตรวจน้ำหนักบรรทุก แล้วยังมีการตรวจระดับแอลกอฮอล์ด้วย ในบางด้าน	2. ค่าปรับจากการเมมาแล้วขับคือปรับไม่เกิน 1,000 บาท อัตราเดียวเท่านั้น
3. การเป่าลมหายใจด้วยเครื่องตรวจวัด ระดับแอลกอฮอล์ ถ้าพบว่ามากกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ขึ้นไปต้องถูกดำเนินคดี	3. มาตรการควบคุมการเมมาแล้วขับเป็น กฎหมายที่ไม่ได้รับความสนใจจาก ภาครัฐบาลเท่าที่ควร
4. การตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์มีทั้งหมด 3 วิธีคือ ทางลมหายใจ ทางเลือดโดยตรง และทางปัสสาวะ	

การวัดค่าตัวแปรโดยใช้การสร้างสเกลแบบถูกผิด ดังนี้

ข้อความเชิงบวก

ตอบใช่ ให้คะแนน 1 คะแนน

ตอบไม่ใช่หรือไม่ตอบ ให้คะแนน 0 คะแนน

สถานการณ์เชิงลบ

ตอบใช่หรือไม่ตอบ ให้คะแนน 0 คะแนน

ตอบไม่ใช่ ให้คะแนน 1 คะแนน

ในส่วนนี้มีคำถามรวมทั้งหมด 16 ข้อ ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนคำตอบมีดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน 11-16 คะแนน มีระดับความรู้เรื่องเมาไม่ขับมาก

ผู้ที่ได้คะแนน 6-10 คะแนน	มีระดับความรู้เรื่องเมาไม่ขับปานกลาง
ผู้ที่ได้คะแนน 1-5 คะแนน	มีระดับความรู้เรื่องเมาไม่ขับน้อย
ผู้ที่ได้คะแนน 0 คะแนน	ไม่มีความรู้เรื่องเมาไม่ขับ

4. คำถามวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการขับรถขณะมีเมา ประกอบด้วย การนำ
วัตถุประสงค์ของโครงการเมาไม่ขับอันได้แก่

- 1) การรณรงค์ไม่ให้คนเมาออกมาขับชียานพาหนะ
- 2) สนับสนุนการบังคับใช้กฎหมายในการตรวจจับผู้ขับที่มีเมาสุรา

ทั้ง 2 ข้อข้างต้นนี้ นำมาตั้งเป็นข้อความว่าผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่ง เห็นด้วย
หรือไม่เห็นด้วยเพียงใด ซึ่งข้อความดังกล่าวประกอบด้วยข้อความเชิงบวกและเชิงลบ ดังต่อไปนี้

ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
1. ถ้าท่านถูกจับข้อหาเมาแล้วขับจะอายมาก เนื่องจากเป็นพฤติกรรมง่าย ๆ ที่หลีกเลี่ยงได้	1. ท่านคิดว่ากฎหมายควบคุมคนเมาแล้วขับ มีบทลงโทษเบา ไม่น่าเชื่อถือ
2. ท่านคิดว่าไม่ควรมีการตรวจวัดระดับ แอลกอฮอล์ตามด่านตรวจทำให้ท่าน เสียเวลา	2. ท่านจะรู้สึกเสียหน้าถ้าปฏิเสธเมื่อเพื่อนชวน ให้ดื่มเหล้า แม้ว่ากำลังจะออกปฏิบัติงาน ขับรถ
	3. เวลาท่านรอคนลำเลียงของขึ้นรถ ท่านคิด ว่าสามารถฆ่าเวลาด้วยการดื่มเหล้าได้
	4. ท่านคิดว่าถ้ามีคนขับสำรองไว้ผลัดกัน ท่าน จะดื่มเหล้าได้ เพราะถ้าเมาก็เปลี่ยนกันขับ
	5. เนื่องจากการติดเวลารถเข้าเมืองมีระยะเวลา รอกยาวนาน ดังนั้น ช่วงเวลารว่างนั้นท่าน คิดว่า จะดื่มเหล้าได้
	6. ท่านคิดว่าการที่จะส่งของได้ทันตามเวลา ควรดื่มเหล้าเพื่อให้การตัดสินใจดีขึ้น ขับรถ ได้เร็ว
	7. ท่านคิดว่าการดื่มแล้วขับเป็นเรื่องปกติ

การวัดค่าตัวแปร การให้คะแนนมาตรฐานวัดความคิดเห็น แบ่งเป็น 5 ระดับ

ข้อความเชิงบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน

คำถามเชิงบวกมี 2 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน เกณฑ์การให้คะแนนระดับความคิดเห็น จะวัดจากค่าเฉลี่ย

ข้อความเชิงลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน
เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน

คำถามเชิงลบมีทั้งหมด 7 ข้อ คะแนนเต็ม 35 คะแนน เกณฑ์การให้คะแนนระดับความคิดเห็น จะวัดจากค่าเฉลี่ย

คำถามในส่วนนี้ทั้งหมด จะนำมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย ซึ่งค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ จะนำมาแปลความหมายดังนี้

4.15 – 5.00 คะแนน	มีความคิดเห็นเห็นด้วยมากกับโครงการเมาไม่ขับ มีแนวโน้มปฏิบัติตามการรณรงค์ในระดับดีมาก
3.32 – 4.14 คะแนน	มีความคิดเห็นเห็นด้วยกับโครงการเมาไม่ขับ มีแนวโน้มปฏิบัติตามการรณรงค์ในระดับดี
2.49 – 3.31 คะแนน	มีความคิดเห็นปานกลางต่อโครงการเมาไม่ขับ มีแนวโน้มสนใจและปฏิบัติตามการรณรงค์ในระดับปานกลาง
1.66 – 2.48 คะแนน	มีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยกับโครงการเมาไม่ขับ และมีแนวโน้มสนใจการปฏิบัติตามการรณรงค์ในระดับน้อย
0.83 – 1.65 คะแนน	มีความคิดเห็นที่ไม่เห็นด้วยอย่างมากกับโครงการเมาไม่ขับ และมีแนวโน้มสนใจการปฏิบัติตามการรณรงค์ในระดับน้อยมาก

ต่ำกว่า 0.82 คะแนน ไม่เห็นด้วยและไม่สนใจโครงการนี้อย่างสิ้นเชิง ไม่มีแนวโน้มการปฏิบัติตามการรณรงค์ใดๆ

5. คำถามวัดพฤติกรรมหลักเกี่ยวกับการขับรถขณะมีเมามา ประกอบด้วย คำถามที่เป็นสถานการณ์ทั่วไปที่เป็นกิจวัตรในหน้าที่ของพนักงานขับรถบรรทุกขนส่งว่ามีพฤติกรรมขับรถขณะมีเมามาหรือไม่ โดยจะยกสถานการณ์ที่เป็นเชิงบวกและเชิงลบแล้วให้กลุ่มตัวอย่างตอบว่าใช่หรือไม่ใช่

สถานการณ์เชิงบวก (เมาไม่ขับ)	สถานการณ์เชิงลบ (เมาแล้วขับ)
1. ท่านคอยดักเตือนเพื่อนร่วมงานของท่านเมื่อพบว่ามีอาการดื่มสุราก่อนขับรถทำงาน	1. ท่านจะดื่มสุราในเวลาว่างระหว่างรอรถเข้าเมือง
2. ท่านให้ความสนใจติดตามข่าวสารอุบัติเหตุจากการเมาแล้วขับ	2. ท่านจะดื่มสุราเพื่อคลายเครียดจากความรู้สึกที่ต้องรับผิดชอบสินค้าที่บรรทุก
3. ท่านไม่ขับรถขณะมีเมามาเพราะบริษัทของท่านออกกฎหมาย มีบทลงโทษ	3. ท่านดื่มสุราก่อนขับรถเฉพาะเที่ยวที่ขับรถเปล่า (ไม่มีสินค้าบรรทุก)
4. ท่านไม่ดื่มก่อนขับเพราะเกรงกลัวมาตรการลงโทษทางกฎหมายต่อผู้เมาแล้วขับ	
5. ท่านไม่ขับรถขณะมีเมามาเพราะตระหนักว่าจะไม่ปลอดภัยต่อตนเองและผู้อื่น	

การวัดค่าตัวแปรโดยใช้การสร้างสเกลแบบถูกผิด ดังนี้

สถานการณ์เชิงบวก

ตอบใช่ ให้คะแนน 1 คะแนน

ตอบไม่ใช่หรือไม่ตอบ ให้คะแนน 0 คะแนน

สถานการณ์เชิงลบ

ตอบใช่หรือไม่ตอบ ให้คะแนน 0 คะแนน

ตอบไม่ใช่ ให้คะแนน 1 คะแนน

ในส่วนนี้มีคำถามรวมทั้งหมด 8 ข้อ ซึ่งคะแนนข้างต้นจะถูกนำมาหาค่าเฉลี่ยและแปลความหมายของคะแนนตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 0.76 – 1.00 คะแนน มีความรู้เรื่องเมาไม่ขับในเกณฑ์ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 0.51 – 0.75 คะแนน มีความรู้เรื่องเมาไม่ขับในเกณฑ์ดี

ค่าเฉลี่ย 0.26 – 0.50 คะแนน มีความรู้เรื่องเมาไม่ขับในเกณฑ์พอใช้

ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.25 คะแนน มีความรู้เรื่องเมาไม่ขับในเกณฑ์ต่ำหรือไม่มีเลย

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นคำถามปลายเปิดให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เพื่อนำมาเป็นข้อเสนอแนะต่อไป

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้แบบสอบถามมีความเหมาะสมกับการใช้เป็นเครื่องมือวัดโดยได้คำถามที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ตอบแบบสอบถาม จึงต้องมีการตรวจสอบ

1. ความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) เป็นการตรวจสอบอย่างเป็นระบบในเนื้อหาของแบบสอบถามที่กำหนดว่าครอบคลุมตัวอย่างของขอบเขตที่ต้องการวัดหรือไม่

ความถูกต้องของเนื้อหาตรวจสอบได้โดยศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี ปรึกษาอาจารย์และบุคคลที่ชำนาญการ

2. ความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability) โดยเฉพาะในส่วนของคำถามที่เกี่ยวกับความรู้และทัศนคติ ผู้วิจัยจะให้หลักการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ในส่วนความรู้ ใช้การวัด "อำนาจจำแนก" (Discriminative Power) ของข้อความ คือความสามารถของการแบ่งความแตกต่างระหว่างผู้ตอบคำถามแต่ละข้อคำถามหรือการตรวจสอบ ว่าคนตอบข้อคำถามนั้นมีความรู้ในเรื่องนั้นหรือไม่ ถ้าตอบถูกแสดงว่าผู้ตอบมีความรู้ ความเข้าใจเป็นอย่างดี แต่ถ้าตอบผิดแสดงว่าผู้ตอบไม่รู้เรื่องหรือไม่เข้าใจข้อคำถามนั้น อำนาจจำแนกที่ใช้ในเครื่องมือรวบรวมข้อมูลนั้นเพื่อให้ผู้วิจัยสามารถแบ่งแยกสิ่งที่ต้องการวัดออกเป็นกลุ่มเป็นประเภทได้อย่างชัดเจน แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยตั้งคำถามให้มีความพอดีไม่ง่ายไม่ยากจนเกินไป และไม่มากจนทำให้ผู้ตอบรู้สึกล่า

ค่าอำนาจจำแนกได้จากผลต่างของค่าเฉลี่ยจากคะแนนของผู้ตัดสินร้อยละ 25 สูง และร้อยละ 25 ต่ำ ต่อ 1 ข้อความ ซึ่งจะคำนวณสำหรับข้อความแต่ละข้อ ข้อความที่มีอำนาจจำแนกสูงสุดจะเลือกไปบรรจุลงในมาตรวัด เนื่องจากเป็นข้อความที่ผู้ตัดสินมีทัศนคติต่อตัวแปรดังกล่าวแตกต่างกันมากที่สุด

ในส่วนของความคิดเห็น จะทำการทดสอบเบื้องต้น (pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้สำรวจจริง จำนวน 30 คน (5% จากกลุ่มตัวอย่าง 400 คน) หลังจากนั้นจึงตรวจสอบความสอดคล้องด้วยการหาค่าเฉลี่ยรายข้อ และ ค่าเฉลี่ยรวมต่อคนรวมทั้งปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครง (Interviewing Schedule) โดยจะแบ่งแบบสอบถาม 400 ชุด เป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. แบบสอบถามจำนวน 200 ชุด ผู้เก็บรวบรวมข้อมูลจะสอบถามกลุ่มตัวอย่างตามลำดับในแบบสอบถาม โดยมีทีมงานทั้งสิ้น 5 คน ไปเก็บข้อมูลยังท่ารถขนส่งสินค้าพุทธมณฑลและรังสิต โดยใช้เวลารวันเสาร์และอาทิตย์ ช่วง 14.00 – 17.00 น. เป้าหมายวันละ 40 ชุด ใช้เวลาทั้งสิ้น 3 สัปดาห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วน

2. แบบสอบถามจำนวน 200 ชุด กระจายแบบสอบถามไปยังศูนย์บริการรถบรรทุกยี่ห้อฮีโน่ขนาดใหญ่ 2 แห่ง แห่งละ 100 ชุด เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายที่ขับรถมาตรวจเช็คที่ศูนย์บริการดังกล่าวเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้ที่นำรถเข้าศูนย์จะมีช่วงเวลารอรถพอสมควร และส่วนใหญ่บริษัทที่เป็นสมาชิกสมาคมขนส่งสินค้ามักจะนำรถเข้าซ่อมในศูนย์บริการดังกล่าวด้วย ใช้เวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครบถ้วน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐานของการวิจัย 2 ประเภท ได้แก่

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

- การหาค่าร้อยละ (Percentage)
- การหาค่าเฉลี่ย (Mean)
- การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

1.1 ภูมิหลังของประชากรผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อัตราเงินเดือน ช่วงเวลาที่ขับรถบรรทุกในการขนส่งสินค้าให้กับบริษัทต้นสังกัด และการให้รางวัลหรือการลงโทษในการขับรถขนส่งจากบริษัทต้นสังกัด

1.2 ปริมาณความถี่ในการเปิดรับข่าวสารการณรงค์ต่อต้านการขับรถขณะมึนเมา

1.3 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและโทษภัยของการขับรถขณะมึนเมา

1.4 ความคิดเห็นต่อการขับรถขณะมึนเมา

1.5 พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการขับรถขณะมึนเมา

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing Statistics) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้แก่

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันจะมีการเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อต้านการขับรถขณะมึนเมาแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ ได้แก่ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ การเปรียบเทียบแบบพหุคูณ (Multiple comparison) แบบ LSD

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันจะมีความรู้เรื่องกฎหมายและโทษภัยของการขับรถขณะมึนเมาแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ ได้แก่ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ การเปรียบเทียบแบบพหุคูณ (Multiple comparison) แบบ LSD

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการขับรถขณะมึนเมาแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ ได้แก่ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ การเปรียบเทียบแบบพหุคูณ (Multiple comparison) แบบ LSD

สมมติฐานข้อที่ 4 ผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกันพฤติกรรมกรหลีกเลี่ยงการขับรถขณะมึนเมาแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ ได้แก่ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ การเปรียบเทียบแบบพหุคูณ (Multiple comparison) แบบ LSD

สมมติฐานข้อที่ 5 การเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อการขับรถขณะมึนเมาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งมีความสัมพันธ์กับความรู้อื่นๆเรื่องกฎหมายและโทษของการขับรถขณะมึนเมา

สถิติที่ใช้ ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 6 การเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อการขับรถขณะมึนเมาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการขับรถขณะมึนเมา

สถิติที่ใช้ ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 7 การเปิดรับข่าวสารการรณรงค์ต่อการขับรถยนต์มีเนมาของผู้ประกอบอาชีพขับรถบรรทุกขนส่งมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการขับรถยนต์มีเนมา

สถิติที่ใช้ ได้แก่ การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

การประมวลผลข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของแบบสอบถามที่สัมภาษณ์มาแล้ว เพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์เพื่อนำมาประมวลผลต่อไป
2. ทำการลงรหัสข้อมูลในแบบสอบถาม (Coding) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแล้วบันทึกข้อมูลลงเครื่องคอมพิวเตอร์
3. ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS / PC+ (Statistical Package for the Social Science)